

Sensin

– Cansıla · 09 Ocak 2013

Yar kendi suçunu bende arama
Bu yükü omzuma bindiren sensin
Hiç çare olmadın gönül yarama
Aşkıma darbeyi indiren sensin

Daha düne kadar her an her vakit
Birlikte olmaya yapmıştık akit
Gözlerimde yoksan aklımdan çık git
Mıh gibi adını andıran sensin

Sevda dedin benim neyime gerek
Bir söz söylemedin gülümseyerek
Taş olsa dayanmaz gayrı bu yürek
Sevgimi nefrete döndüren sensin

Bazen sürünerek bazen koşarak
Dolandım peşinde dağlar aşarak
Ben geldikçe benden uzaklaşarak
Umudu hayali söndüren sensin

Seninle olmak bütünü muradım
Dört duvar içinde çare aradım
Bekledim gelmedin bana bir adım
Rotayı hüsrana döndüren sensin

Seven sevdiğine ömrünü adar
Hayaliyle yatar düşünde tadar
Erişilmez oldun Erciyes kadar
Zemheriden beter donduran sensin

Başına gelmeyen beni kınıyor
Akan gözyaşımı huzur sanıyor
Boğuyor hıçkırık içim yanıyor
Ateşsiz dumansız yandıran sensin

O yüzden suçunu bana yükleme
Pişmanım deyipte umut bekleme
Bu dert yeter artık başka ekleme
Cansıla'yı böyle kandıran sensin...

Cansıla

.